

ΣΧΟΛΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ 2026-2027
ΠΛΑΙΣΙΟ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ
ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
Β' ΤΕΤΡΑΜΗΝΟ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ: 1	ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΙ ΤΕΤΡΑΜΗΝΟΥ: 12	

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΑ

1. *Κείμενα Λογοτεχνίας Α' Γυμνασίου*, Παιδαγωγικό Ινστιτούτο Κύπρου, Υπηρεσία Ανάπτυξης Προγραμμάτων, 2014 (Ανατύπωση).
2. *Ο λόγος ανάγκη της ψυχής*, Ερωτήσεις – Δραστηριότητες, Βιβλίο εκπαιδευτικού, ΥΑΠ, Λευκωσία, Α' έκδοση 2011
3. *Ο λόγος ανάγκη της ψυχής*, Ερωτήσεις – Δραστηριότητες, Βιβλίο εκπαιδευτικού, ΥΑΠ, Λευκωσία, 2013
4. *Λεξικό λογοτεχνικών όρων*, ΟΕΔΒ, Αθήνα, 2004.
5. *Δημιουργική Γραφή*, Οδηγίες Πλεύσεως, ΥΑΠ, Λευκωσία, 2012

ΓΕΝΙΚΟΣ ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΕΣΠΕΡΙΝΟ:

Γενικός σκοπός του μαθήματος της Λογοτεχνίας στο Εσπερινό Γυμνάσιο είναι η **εξοικείωση** των μαθητών/μαθητριών με τη λογοτεχνία ως **αισθητικό** και **κοινωνικοπολιτισμικό φαινόμενο**, με στόχο την καλλιέργεια του **λογοτεχνικού γραμματισμού**, τη διεύρυνση της **μορφωτικής** τους συγκρότησης και την ανάπτυξη της **κριτικής** και **αισθητικής** τους αντίληψης.

Η **Σύνοψη Στοιχείων Λογοτεχνικού Γραμματισμού** λειτουργεί ως υποστηρικτικό εργαλείο για τη **διδασκαλία** και την **αξιολόγηση** του μαθήματος. Περιλαμβάνει τα βασικά στοιχεία λογοτεχνικού γραμματισμού που αναμένεται να κατακτήσουν οι μαθητές/μαθήτριες κατά τη φοίτησή τους στο Εσπερινό Γυμνάσιο και αποτελεί κοινό πλαίσιο αναφοράς για εκπαιδευτικούς και μαθητές/μαθήτριες. Για αναλυτικότερη ενημέρωση, οι εκπαιδευτικοί μπορούν να ανατρέχουν στο θεωρητικό υλικό για τον Λογοτεχνικό Γραμματισμό που είναι αναρτημένο στην ιστοσελίδα του μαθήματος.

Η διδασκαλία της Λογοτεχνίας βασίζεται στις αρχές της **διαφοροποιημένης διδασκαλίας**, λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορετικές εκπαιδευτικές εμπειρίες, τις μαθησιακές ανάγκες, τα ενδιαφέροντα και τους επαγγελματικούς προσανατολισμούς των μαθητών/μαθητριών. Ο/Η εκπαιδευτικός οργανώνει τη διδασκαλία με ευελιξία, προσαρμόζοντας το περιεχόμενο, τις δραστηριότητες και την αξιολόγηση στις δυνατότητες, στον βαθμό ετοιμότητας και στις ανάγκες της κάθε τάξης.

Βασικές αρχές της διδασκαλίας των λογοτεχνικών κειμένων είναι η έμφαση στο **περιεχόμενο** και στα **διαχρονικά μηνύματά** τους, η σύνδεσή τους με το **ιστορικό, κοινωνικό και καλλιτεχνικό** τους πλαίσιο, η **επικαιροποίησή** τους, καθώς και η **διακειμενική, η διαθεματική και η διακαλλιτεχνική προσέγγισή** τους.

Οι Τρεις Άξονες του Προγράμματος Σπουδών:

Το Πρόγραμμα Σπουδών οργανώνεται γύρω από τρεις βασικούς άξονες:

- **Γνωστικό Περιεχόμενο:** Εστιάζει στην καλλιέργεια του λογοτεχνικού γραμματισμού, στην ανάπτυξη της γλωσσικής και αισθητικής αγωγής, στην απόκτηση βασικών γνώσεων για τη λογοτεχνία και στην κατανόηση των κειμένων σε σχέση με το ιστορικό, κοινωνικό και πολιτισμικό τους πλαίσιο. Παράλληλα, επιδιώκει την ανάπτυξη της φιλαναγνωσίας και την ορθή αξιοποίηση της βασικής λογοτεχνικής ορολογίας.
- **Αξιακό Περιεχόμενο:** Αποσκοπεί στην καλλιέργεια ανθρωπιστικών και δημοκρατικών αξιών, στον σεβασμό της πολιτισμικής κληρονομιάς, των ανθρωπινων δικαιωμάτων και της διαφορετικότητας, καθώς και στην ανάπτυξη αισθητικού κριτηρίου και υπεύθυνης κοινωνικής στάσης.

- **Κομβικές Δεξιότητες του 21ου αι.:** Επιδιώκει την ανάπτυξη της αναλυτικής, συνθετικής και κριτικής σκέψης, την κατανόηση διαφορετικών οπτικών, την παραγωγή τεκμηριωμένου προφορικού και γραπτού λόγου και τη δημιουργική αξιοποίηση της λογοτεχνίας για την ερμηνεία της πραγματικότητας.

ΣΥΝΟΨΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ	
Τα γένη της Λογοτεχνίας	Ποίηση, πεζογραφία, θέατρο
A. Δημοτική Ποίηση	
Εκφραστικά μέσα Αναγνώριση και λειτουργία τους στο ποίημα	Επανάληψη, παρήχηση, παρομοίωση, μεταφορά, προσωποποίηση, υπερβολή, σχήμα κύκλου, ασύνδετο σχήμα. <u>Λειτουργία:</u> (ενδεικτικά) προσφέρουν ρυθμό, ζωντανές εικόνες, έμφαση στο νόημα και συναισθηματική ένταση
Χαρακτηριστικά Δημοτικής Ποίησης	Κανόνας της ισομετρίας Δεκαπεντασύλλαβος στίχος Επαναλήψεις Σχήμα των τριών Σχήμα του αδυνάτου Τυπικά επίθετα (σταθεροί χαρακτηρισμοί προσώπων ή πραγμάτων) Λιτός και ζωντανός λόγος
B. Παραδοσιακή Ποίηση	
Χαρακτηριστικά	Μέτρο, στροφές, ομοιοκαταληξία, λυρικό ύφος, συνάφεια τίτλου και περιεχομένου του ποιήματος
Εκφραστικά μέσα Αναγνώριση και λειτουργία τους στο ποίημα	Επανάληψη, παρήχηση, εικόνες (οπτικές, ακουστικές, οσφρητικές, γευστικές, απτικές), παρομοίωση, μεταφορά, προσωποποίηση, αλληγορία, αντίθεση, ασύνδετο σχήμα, υπερβολή, κοσμητικά επίθετα <u>Λειτουργία:</u> (ενδεικτικά) προσφέρουν ρυθμό/μουσικότητα, δημιουργούν ζωντανές εικόνες, τονίζουν το νόημα και ενισχύουν τη συναισθηματική ένταση.
Το ποιητικό υποκείμενο: η «φωνή» που εκφράζεται στο ποίημα	Διάκριση <i>ποιητικού υποκειμένου</i> από τον δημιουργό του ποιήματος, δηλ. τον ποιητή
Γ. Μοντέρνα Ποίηση	
Χαρακτηριστικά	Ελεύθερος στίχος, απουσία μέτρου, απουσία ομοιοκαταληξίας, άνισες στροφές, χαλαρή στίξη, χαλάρωση της λογικής και νοηματικής αλληλουχίας, ασάφεια νοημάτων, σύμβολα, διασκελισμός, απλή και καθημερινή γλώσσα, αινιγματικός/αμφίσημος τίτλος σε σχέση με το περιεχόμενο του ποιήματος
Εκφραστικά μέσα Αναγνώριση και λειτουργία τους στο ποίημα	Επανάληψη, παρήχηση, εικόνες (οπτικές, ακουστικές, οσφρητικές, γευστικές, απτικές), παρομοίωση, μεταφορά, προσωποποίηση, αλληγορία, αντίθεση, ασύνδετο σχήμα, υπερβολή, κοσμητικά επίθετα. <u>Λειτουργία:</u> (ενδεικτικά) προσφέρουν ρυθμό/μουσικότητα, δημιουργούν ζωντανές εικόνες, τονίζουν το νόημα και ενισχύουν τη συναισθηματική ένταση.
Το ποιητικό υποκείμενο: η «φωνή» που εκφράζεται στο ποίημα	Διάκριση <i>ποιητικού υποκειμένου</i> από τον δημιουργό του ποιήματος, δηλ. τον ποιητή

Ποιητική λέξη – Σύμβολο Σημασία και συμβολιστική λειτουργία της ποιητικής λέξης Συγκινησιακός χαρακτήρας της ποίησης	Η μεταφορική σημασία των λέξεων στα ποιήματα και η λειτουργία τους ως συμβόλων Λειτουργία του ποιητικού συμβόλου ως εμπλουτισμένου γλωσσικού σημείου με μεταφορικές σημασίες Συναισθηματική και νοηματική αλληλουχία λέξεων
Δ. Πεζογραφία	
Βασικές μορφές έντεχνης πεζογραφίας	Διήγημα, μυθιστόρημα, νουβέλα, χρονικό, μαρτυρίες, ημερολόγιο, βιογραφία, (αυτό)βιογραφία, αυτοβιογραφική αφήγηση, παραμύθι, ευθυμογράφημα
Ο αφηγητής: η «φωνή» που αφηγείται	Διάκριση αφηγητή από τον συγγραφέα (Ο αφηγητής ως πλασματικό πρόσωπο/δημιούργημα του συγγραφέα) Τύπος αφηγητή (συμμετοχή στην ιστορία): <u>Ομοδιηγητικός</u> : συμμετέχει στην ιστορία που αφηγείται είτε ως πρωταγωνιστής (<u>αυτοδιηγητικός</u>) είτε ως αυτόπτης μάρτυρας/ δευτερεύων χαρακτήρας. <u>Ετεροδιηγητικός</u> : δεν συμμετέχει καθόλου στην ιστορία (αόρατος παρατηρητής). Πρόσωπο αφήγησης: Πρωτοπρόσωπη αφήγηση (σε α΄ πρόσωπο) Τριτοπρόσωπη αφήγηση (σε γ΄ πρόσωπο)
Αφηγηματική δομή Τα δομικά στοιχεία της αφήγησης	Αφηγητής, πρόσωπα (χαρακτήρες, ήρωες) χώρος, χρόνος, ιστορία, επεισόδια, πλοκή (η οργάνωση και η εξέλιξη των γεγονότων)
Αφηγηματικοί τρόποι	Αφήγηση, διάλογος, περιγραφή, μονόλογος, σχόλιο <u>Λειτουργία</u> : συμβάλλουν στην εξέλιξη της δράσης, στην παρουσίαση των προσώπων, στη σκιαγράφηση των χαρακτήρων και στη δημιουργία ατμόσφαιρας.
Αφηγηματικές τεχνικές	Τρόποι απόδοσης του λόγου των προσώπων: ευθύς λόγος, πλάγιος λόγος Τεχνικές σχετικές με τον χρόνο: <u>αναδρομή</u> (επιστροφή της αφήγησης σε γεγονότα που προηγήθηκαν της κύριας δράσης), <u>πρόληψη/προοικονομία</u> (προαναγγελία γεγονότων που θα συμβούν αργότερα), <u>επιτάχυνση</u> (παράλειψη μέρους της ιστορίας ή περιληπτική του απόδοση), <u>επιβράδυνση</u> (καθυστερήση της εξέλιξης της αφήγησης μέσω εκτενούς περιγραφής ή σχολιασμού), <u>επανάληψη</u>
Εκφραστικά μέσα Αναγνώριση και λειτουργία τους στο κείμενο	Επανάληψη, παρήχηση, εικόνες (οπτικές, ακουστικές, οσφρητικές, γευστικές, απτικές), παρομοίωση, μεταφορά, προσωποποίηση, αλληγορία, αντίθεση, ασύνδετο σχήμα, υπερβολή, κοσμητικά επίθετα. <u>Λειτουργία</u> : (ενδεικτικά) προσφέρουν ρυθμό/μουσικότητα, δημιουργούν ζωντανές εικόνες, τονίζουν το νόημα και ενισχύουν τη συναισθηματική ένταση.
Παραμύθια Βασικοί τύποι και χαρακτηριστικά του παραδοσιακού παραμυθιού Σχέση παραδοσιακών και σύγχρονων παραμυθιών	Μοτίβα και εκφραστικοί τρόποι, ομοιότητες και διαφορές ως προς το περιεχόμενο και τη μορφή ανάμεσα στα παραδοσιακά και στα σύγχρονα «ανατρεπτικά» παραμύθια επώνυμων συγγραφέων

Χιούμορ Τρόποι έκφρασης του χιούμορ στη λογοτεχνία και η λειτουργία τους	Τρόποι έκφρασης του χιούμορ: λογοπαίγνια, διφορούμενα μηνύματα, παρηχήσεις, επαναλήψεις, υπερβολή, ειρωνεία, σάτιρα, απρόσμενες ή ανατρεπτικές καταστάσεις, κωμικοί διάλογοι, άλλα γλωσσικά παιχνίδια <u>Λειτουργία</u> : δημιουργούν το κωμικό αποτέλεσμα, προκαλούν γέλιο ή χαμόγελο, σατιρίζουν πρόσωπα, συμπεριφορές ή κοινωνικές καταστάσεις, ανατρέπουν ή υπονομεύουν τη συμβατική αντίληψη των πραγμάτων, καλλιεργούν τον προβληματισμό μέσα από το χιούμορ.
--	--

ΕΝΟΤΗΤΕΣ		Περίοδοι Διδασκαλίας
	ΧΙΟΥΜΟΡ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ	
	Κείμενο 4: Βασίλης Μιχαηλίδης, «Σπουδαία ανακάλυψις», Λ.Α.Ψ., Α΄, σελ. 171	4
Δείκτες Επιτυχίας- Προσδοκώμενα Μαθησιακά Αποτελέσματα - Εξεταστέα Οι μαθητές/μαθήτριες να είναι σε θέση:	Δείκτες Επάρκειας-Διδακτέα	
1. Να αναγνωρίζουν τα βασικά «γέννη» της λογοτεχνίας (ποίηση/πεζογραφία/θέατρο) και τα «πρωτογενή» κειμενικά είδη: ποιήματα – αφηγήματα – θεατρικά κείμενα. 2. Να διακρίνουν την παραδοσιακή έμμετρη από τη μοντέρνα ποίηση. 3. Να επισημαίνουν τους τρόπους, με τους οποίους εκφράζεται το χιούμορ στη λογοτεχνία και να αντιλαμβάνονται με ποιο τρόπο το στοιχείο του «κωμικού» υπονομεύει ή/και ανατρέπει τη συμβατική όψη των πραγμάτων. 4. Να αντιλαμβάνονται τη σχέση λογοτεχνικής μορφής και περιεχομένου.	1. α. Αναγνώριση του ποιήματος ως παραδοσιακού σατιρικού ποιήματος. β. Εντοπισμός μορφολογικών χαρακτηριστικών της παραδοσιακής ποίησης (στροφές, ομοιοκαταληξία, στροφική οργάνωση) 2. Σύγκριση του ποιήματος με μοντέρνα ποιήματα ως προς τη μορφή και τους εκφραστικούς τρόπους (μέτρο, ομοιοκαταληξία, στροφική οργάνωση, γλώσσα) 3. α. Εντοπισμός των στοιχείων του χιούμορ στο ποίημα (προσωποποίηση, αντιστροφή ρόλων, υπερβολή, ειρωνεία) β. Ερμηνεία της λειτουργίας του χιούμορ και της σάτιρας στην άσκηση κοινωνικής κριτικής 4. α. Εντοπισμός των γλωσσικών και υφολογικών γνωρισμάτων του ποιήματος (κυπριακό γλωσσικό ιδίωμα, διάλογος, αφηγηματικότητα, ομοιοκαταληξία) β. Σχολιασμός της συμβολής τους στην ανάδειξη του σατιρικού χαρακτήρα του ποιήματος	

5. Να αντιλαμβάνονται τη διαλεκτική σχέση της κυπριακής λογοτεχνίας με την ευρύτερη νεοελληνική λογοτεχνία, την ευρωπαϊκή και την παγκόσμια. 6. Να εντοπίζουν στα κείμενα κώδικες αμφισημίας, όπως η παρωδία, η σάτιρα, η ειρωνεία, και να διακρίνουν με ποιον τρόπο ανατρέπουν το έκδηλο νόημα του κειμένου.	5. α. Συσχέτιση του ποιήματος με άλλα σατιρικά έργα της κυπριακής και της νεοελληνικής λογοτεχνίας β. Διερεύνηση της διαχρονικότητας της κοινωνικής σάτιρας και της κριτικής που ασκείται στα ανθρώπινα ελαττώματα. 6. α. Αναγνώριση της σάτιρας, της ειρωνείας και της κωμικής αντιστροφής ρόλων στο ποίημα. β. Ερμηνεία του τρόπου με τον οποίο οι τεχνικές αυτές αναδεικνύουν την ανθρώπινη ματαιοδοξία και τις κοινωνικές παθογένειες.	
	Κείμενο 5: Φρέντυ Γερμανός, «Μεσημβρινή ανάπαυσις», Λ.Α.Ψ., Α΄, σελ.160.	2
Δείκτες Επιτυχίας- Προσδοκώμενα Μαθησιακά Αποτελέσματα – Εξεταστέα Οι μαθητές/μαθήτριες να είναι σε θέση:	Δείκτες Επάρκειας-Διδακτέα	
1. Να αναγνωρίζουν βασικές μορφές της έντεχνης πεζογραφίας (διήγημα, νουβέλα, μυθιστόρημα), καθώς και άλλα είδη αφηγήσεων. 2. Να κατανοούν τα βασικά στοιχεία του αφηγηματικού λόγου. 3. Να επισημαίνουν τους τρόπους, με τους οποίους εκφράζεται το χιούμορ στη λογοτεχνία και να αντιλαμβάνονται πώς το στοιχείο του «κωμικού» υπονομεύει ή/και ανατρέπει	1. Αναγνώριση του ευθυμογραφήματος ως μορφής έντεχνης πεζογραφίας και εντοπισμός των βασικών χαρακτηριστικών του (Ευθυμογράφημα: σύντομο πεζό κείμενο με χιουμοριστικό ή σατιρικό χαρακτήρα. Αξιοποιεί το κωμικό για να σχολιάσει πρόσωπα, καταστάσεις και κοινωνικές συμπεριφορές.) 2. α. Διάκριση του πρωτοπρόσωπου αφηγητή και του ρόλου του στην παρουσίαση των γεγονότων: ο αφηγητής συμμετέχει στα γεγονότα και τα παρουσιάζει μέσα από τη δική του οπτική, ενώ ο διάλογος αποκαλύπτει τον χαρακτήρα και τις σχέσεις των προσώπων. β. Εξέταση της οργάνωσης της αφήγησης (διάλογος, επεισόδια, κλιμάκωση) και της συμβολής της στη δημιουργία του κωμικού αποτελέσματος. γ. Ερμηνεία του ρόλου των προσώπων (διαχειριστής, αφηγητής) στην ανάπτυξη της σάτιρας. 3. Εντοπισμός των τρόπων έκφρασης του χιούμορ (ειρωνεία, υπερβολή, επανάληψη, κωμικός διάλογος, αντιστροφή της λογικής) και ερμηνεία της λειτουργίας τους στη σάτιρα της καθημερινής ζωής στην πολυκατοικία.	

τη συμβατική όψη των πραγμάτων. 4. Να αντιλαμβάνονται τη σχέση λογοτεχνικής μορφής και περιεχομένου. 5. Να κατανοούν και να ερμηνεύουν τις ανθρώπινες σχέσεις και τους ανθρώπινους χαρακτήρες σε διαφορετικές εποχές και κοινωνικά περιβάλλοντα. 6. Να διακρίνουν ένα λογοτεχνικό κείμενο από άλλες μορφές/είδη λόγου και καλλιτεχνικής έκφρασης, και να αντιλαμβάνονται ότι η λογοτεχνία είναι μια ιδιαίτερη «γλώσσα» με διαφορετικά επίπεδα σημασίας. 7. Να αναπτύσσουν το αισθητικό και γλωσσικό τους κριτήριο, καθώς και συνδυαστική κριτική σκέψη.	4. α. Εντοπισμός των γλωσσικών και υφολογικών γνωρισμάτων, καθώς και των τεχνικών του κειμένου (διάλογος, ζωντανή γλώσσα, ειρωνικός τόνος, χιουμοριστικές υπερβολές) β. Σύνδεση μορφής και περιεχομένου για την ανάδειξη του χιουμοριστικού και σατιρικού χαρακτήρα του ευθυμογραφήματος (πώς τα γλωσσικά και μορφικά στοιχεία υπηρετούν το νόημα και το αισθητικό αποτέλεσμα). 5. α. Διερεύνηση της σχέσης ανάμεσα στον αφηγητή και τον διαχειριστή και των χαρακτηριστικών της β. Ερμηνεία της συμπεριφοράς των προσώπων ως έκφρασης αυταρχισμού, τυπολατρίας και έλλειψης επικοινωνίας γ. Συσχέτιση των καταστάσεων του κειμένου με αντίστοιχες εμπειρίες της σύγχρονης κοινωνικής ζωής 6. Σύγκριση του ευθυμογραφήματος με δημοσιογραφικό άρθρο ή χρονογράφημα ως προς τη γλώσσα, τον σκοπό, την οργάνωση και τη χρήση του χιούμορ 7. α. Σύγκριση του ευθυμογραφήματος με γελοιογραφία, θεατρική σκηνή ή κινηματογραφική κωμωδία που αξιοποιεί παρόμοιο χιούμορ. β. Επισήμανση ομοιοτήτων και διαφορών ως προς τα εκφραστικά μέσα και τον τρόπο δημιουργίας του κωμικού αποτελέσματος <u>Εισηγήσεις – Δραστηριότητες:</u> ▪ Εντοπισμός στο διαδίκτυο ευθυμογραφικών Κειμένων	
--	--	--

	Κείμενο 6: Κωνσταντίνος Σκόκος, «Επιγράμματα», Λ.Α.Ψ., Α΄, σελ. 166: α)«Εἰς ῥήτορα ἐπικήδειον» β)«Εἰς κάποιον ὑπουργήσιμον» γ)«Εἰδύλλιον ἀνδρογύνου»	3
Δείκτες Επιτυχίας- Προσδοκώμενα Μαθησιακά Αποτελέσματα – Εξεταστέα Οι μαθητές/μαθήτριες να είναι σε θέση:	Δείκτες Επάρκειας-Διδακτέα	
1. Να διακρίνουν την παραδοσιακή από τη νεωτερική ποίηση. 2. Να επισημαίνουν τους τρόπους, με τους οποίους εκφράζεται το χιούμορ στη λογοτεχνία και να αντιλαμβάνονται πώς το στοιχείο του «κωμικού» υπονομεύει ή/και ανατρέπει τη συμβατική όψη των πραγμάτων. 3. Να αντιλαμβάνονται τη σχέση λογοτεχνικής μορφής και περιεχομένου. 4. Να μελετούν και να ερμηνεύουν τα λογοτεχνικά κείμενα σε διακειμενική και διαθεματική προοπτική, και να αντιλαμβάνονται τη λογοτεχνία στη συνάφειά της με άλλες μορφές έκφρασης ως αισθητικό και πολιτισμικό φαινόμενο. 5. Να κατανοούν και να ερμηνεύουν τις ανθρώπινες σχέσεις και τους ανθρώπινους χαρακτήρες σε	1. Εντοπισμός γνωρισμάτων της παραδοσιακής ποίησης στα επιγράμματα (μέτρο, ομοιοκαταληξία, σύντομη ποιητική μορφή, σαφής νοηματική ολοκλήρωση) 2. α. Εντοπισμός των τρόπων έκφρασης του χιούμορ στα επιγράμματα (ειρωνεία, υπερβολή, ανατροπή της προσδοκίας, σατιρική κατάληξη) β. Ερμηνεία της λειτουργίας του χιούμορ και της σάτιρας στην άσκηση κοινωνικής και πολιτικής κριτικής 3. α. Εντοπισμός των γλωσσικών και υφολογικών Γνωρισμάτων των επιγραμμάτων (λιτός λόγος, ομοιοκαταληξία, ευρηματική κατακλείδα, ειρωνικός τόνος) β. Σχολιασμός της συμβολής τους στη δημιουργία του σατιρικού και κωμικού αποτελέσματος 4. α. Συσχέτιση των επιγραμμάτων με άλλα σατιρικά ποιήματα ή επιγράμματα της νεοελληνικής λογοτεχνίας β. Σύγκριση του τρόπου με τον οποίο αποδίδεται η σάτιρα στην λογοτεχνία και σε άλλες μορφές τέχνης (γελοιογραφία, θέατρο, σκίτσο). 5. α. Ερμηνεία των ανθρώπινων χαρακτήρων και των κοινωνικών τύπων που σατιρίζονται στα επιγράμματα. β. Διερεύνηση των ανθρώπινων ελαττωμάτων και κοινωνικών συμπεριφορών που αναδεικνύονται μέσα από τη σάτιρα.	

διαφορετικές εποχές και κοινωνικά περιβάλλοντα.	γ. Συσχέτιση των θεμάτων των επιγράμμάτων με αντίστοιχα φαινόμενα της σύγχρονης κοινωνικής ζωής <u>Εισηγήσεις – Δραστηριότητες:</u> 1. Για το Επίγραμμα «Εις ρήτορα επικήδειον» προτείνεται η συνανάγνωση με το ποίημα του Κ. Μόντη, «Προς δήθεν ποιητή», Άπαντα Συμπλήρωμα Γ΄, Λευκωσία, Ίδρ. Αναστάσιου Λεβέντη, 1987, σ. 155. 2. Για το Επίγραμμα «Εις κάποιον υπουργήσιμον» προτείνεται η συνανάγνωση με τα ποιήματα του Κ. Μόντη «Προς μεσουρανούντα πολιτικών», Άπαντα Α΄, Ποίηση, Ίδρ. Αναστάσιου Λεβέντη, Λευκωσία 1987, σ. 1037 και «Προς πολιτικό», Άπαντα Συμπλήρωμα Γ΄, Ίδρ. Αναστάσιου Λεβέντη, Λευκωσία, 1987, σ. 177.	
	ΠΥΡΗΝΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ	9
	ΣΥΝΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΑ ΚΕΙΜΕΝΑ	1
	ΕΠΑΝΑΛΗΨΕΙΣ / ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ	2
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ		
ΓΡΑΠΤΗ	ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ/ΣΥΝΤΡΕΧΟΥΣΑ/ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ	
Ένα (1) Διαγώνισμα διάρκειας σαράντα (40΄) λεπτών για κάθε τετράμηνο Τελική γραπτή εξέταση διάρκειας 135΄	- Προφορική επίδοση - Κατ' οίκον εργασία - Εναλλακτικές μορφές αξιολόγησης (διαθεματικές εργασίες, εργασίες τύπου Project, κ.ά.) - Συμμετοχή σε διαγωνισμούς	